

under Finanslovens første Behandling, og jeg har oplyst i min tidligere Udtalelse — og den ærede Ordfører for Førespørgerne har jo indrømmet det — at denne Sag i tidligere Aar har været behandlet under Finanslovens første Behandling og ført videre gennem Finansudvalget. Ved Finanslovens første Behandling i Aar havde man nu det Særsyn, at den højtærede Minister nægtede at svare paa alle de mange Førespørgsler om vore Eksportforhold, der fremkom her i Tinget fra ærede Repræsentanter for Landboerne, og henviste til, at han først ønskede at svare, naar denne Førespørgsel kom frem. Det førekommer mig, at dette er en underlig Ting, og at der er Grund til her at sige til de ærede Medlemmer af dette Ting, hvem det i første Række vedrører, nemlig Landboerne: Vær varsomme over for denne Sag! Selv om man ikke for Alvor vil paastaa, hvad jeg jo ikke paa nogen Maade vil, vil jeg dog tillade mig at tro, at der med stor Lethed kan gives Rum for den Tanke — og den vil sikkert faa Rum hos mange, som tænkte politisk og kende vore politiske Forhold: Den 9de April bleve de hidtil ledende i Politikken satte ud af Spillet som ledende i dette Ting; de fik ikke flertal mere og kunde ikke komme til at lede dette Tings Forhandlinger, som de hidtil havde gjort. Da dette er et Faktum, staar det klart for mig, at de have raadsført sig med hinanden saaledes: Paa hvilken Maade skulde vi faa den Sympati vendt mod os igen, som er vendt fra os før og under Valget? De have da grebet denne store Sag, som de vide er en Sag, der griber ind ikke alene i Landboernes Interesse, men i hele Befolkningens. Den have de saa gjort til deres og sagt: Her ville vi være de førende og ledende; Ministeren skal ikke svare i den under Finanslovens første Behandling, men vi gøre den til vor og ville forsøge paa at bruge den til igen at vække Interesse for vor Politik i Befolkningen! Hvis nu disse Tanter finde Rum, hvad jeg ikke tvivler om vil ske hos mange, og navnlig hvis de skulde faa Rum hos nogle af dem, der særlig repræsentere Landbrugere, hvad jeg heller ikke tvivler om vil ske, siger jeg, at der er Grund til at være aarvaagne. Naar vi mindes den Maade, hvorpaa Politikken er bleven ført i den lovgivende Forsamling under d'Hr's Regimente, under d'Hr's Snakke-sig-til-Rette Politik, saa er der nok Grund til at tro, at denne Sag kan blive røgtet af dem paa en for Landboerne mindre heldig Maade. Den ærede Ordfører for Førespørgerne har erkendt, at denne Sag skulde føres videre, helst

muligvis gennem Finansudvalget, men dog muligvis ogsaa paa anden Maade. Den er altid tidligere gaaet Bejen gennem Finansudvalget, og jeg vil haabe, at den ogsaa fremtidig kommer til at gaa den Vej og ikke kommer frem paa nogen anden Maade. Jeg tror, det vil være det mest tjenlige, thi der vil den komme ind under den rette Ledelse, under Ledelse af dem, som ved deres Standpunkt have vist, at de i det mindste ere beredvillige til at optage en Reformpolitik, som ikke bliver en Politik, Befolkningen har Grund til at vende sig fra, men har Grund til vedblivende at vende sig til. Derfor mener jeg, det er rigtigt, at vi passe paa, at denne Sag bliver røgtet paa rette Maade. Og jeg vil særlig gøre d'Hr's Repræsentanter for Landboerne opmærksomme paa, hvis de ikke alle skulde have Kendskab dertil og ikke have gjort sig Ulejlighed med at se Rigsdagsstidenden efter, at jeg har talt med det samme Syn paa denne Sag, vi tale om i Dag, i en tidligere Rigsdagssamling, før Agrarspørgsmaalet nogen Sinde kom frem. Hvis de ikke have fundet sig foranledigede til at se det efter, vil jeg altsaa sige, at min Kærlighed til denne Sag ikke er fra i Dag, at min principielle Stilling til denne Sag er ikke ny. Det Parti, hvortil jeg hører, har dette Punkt om Statsdrift paa sit Program. Selv om alle andre ville vanrøgte deres Stilling til dette og svigte Befolkningen i dens Krav om Varetagelse af dens økonomiske Interesser paa dette Omraade, naar det gælder om, at saa Staten som hele Samfundets Repræsentant til at træde til med sin store Kraft og sine store Midler, er der i det mindste et Parti, der aldrig vil svigte sin Pligt i den Retning og aldrig vil ophøre med at arbejde for, at dette Spørgsmaal kan blive trukket frem til Drøftelse i bestandig mere udvidet Skikkelse. Dette Parti er Socialdemokratiet.

Formanden (Sofus Høgsbø): Det ærede Medlem brugte angaaende Forsøg, som sigte til at fikre vort Lands Forsvar, Udtryk, som burde være undgaaede i denne Sal. Heller ikke var det rigtigt, naar det ærede Medlem brugte Betegnelsen at „tilrane sig" om lovlige Bestræbelser eller at „snakke" om Forhandlinger her i Salen.

Ordføreren for Førespørgerne (Møergaard): Jeg skal først tillade mig at rette et Par Ord til det ærede Medlem, der talte sidst og, som det syntes mig, bevægede sig i en noget unødvendig hidsig Toneart, navnlig da han talte til os Førespørgere. Det ærede Medlem kan jo dog ikke nægte, at